

عنوان مقاله:

نگاهی بر حاشیه نشینی و سکونت گاه های غیر رسمی و تاثیرات آن بر چهره شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری، توسعه و بازآفرینی زیرساخت های شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علیرضا سجادی جاجرم - دانشجوی ارشد راه و ترابری موسسه آموزش عالی شمس گنبد، مدرس نقشه برداری (مرکز آموزش آریا، بجنورد)

مجتبی سجادی جاجرم - کارشناس ارشد عمران، دانشگاه برینداوان، هندوستان

خلاصه مقاله:

یکی از زمینه های ناپایداری توسعه شهری بویژه در کشورهای در حال توسعه گونه ای از سکونت با مشکلات حاد موسوم بهاسکان غیر رسمی است که در حال حاضر نیز گسترش فزاینده ای دارد. این روند به خصوص در سه دهه اخیر افزایش یافته و معضل تهیه مسکن مناسب برای حاشیه نشینان را به وجود آورده است. بهدلیل عدم تخصص و پائین بودن سطح درآمد، این افراد عموماً چاره ای جز حاشیه نشینی ندارند که این سکونت گاه ها به دلیلی توجهی و یا کم توجهی دولت ها رفته رفته با وضع حاد تری مواجه می شوند. افراد ساکن در حاشیه شهر احساس می کنند، مردم و مسئولان شهری به آنان توجهی ننموده و احتمالاً نادیده گرفته شده اند، به همین جهت بسیار نگران و عصبانی هستند و سعی می کنند، به افرادی که در مناطق مرفه نشین شهری زندگی می کنند، با کینه و غضب رفتار کرده و عصبانیت خود را ابراز کنند که این خود می تواند باعث افزایش خشونت در اجتماع شود. در نتیجه شاهد کاهش اعتماد و اطمینان اجتماعی نیز خواهیم بود. پیشگیری از این گسترش و رشد سریع و روزافزون، نیازمند اتخاذ تدابیر ویژه ای برای ساماندهی وضعیت کنونی و همچنین جلوگیری از گسترش آن در آینده است. محرومیت و عدم برخورداری سکونت گاه های غیر رسمی از تسهیلات زندگی شهردر قیاس با دیگر نواحی شهری آنها را به یک کانون مسائل بغرنج شهری و ضد توسعه پایداری تبدیل نموده است. جای تردیدی نیست که در فرآیند جهانی سازی، گروه کثیری از شهروندان به حاشیه نشینی سوق داده شده اند و در نتیجه شاهد خواهیم بود، همین گروه از بسیاری از امکانات رفاهی و اجتماعی و تسهیلات زندگی شهرنشینی محروم خواهند شد.

کلمات کلیدی:

اسکان غیر رسمی، حاشیه نشینی، شغل کاذب، دستگاه های اجرائی ذیربط، بلایای طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113934>

